

- מאיחן בא סברק שהוסכם ברודוס סדר יום זה: א) הבטחות בנוגע להחקמות צבאיות ובטחון לאומי. ב) ביצוע החלטות 4 ו-16 נובמבר לרבות 1) פלוגה, 2) סיפון קוי שביתה נשק, 3) עזיבת כוחות, 4) צמצום כוחות, ג) ניסוח הסכם שביתה נשק, ד) חתימה בר"ת על שביתה נשק. החלו בדיון בלתי פורמלי על סעיף א).

- מ. דיין הציע אחסול לנוויל שיהיה אבי הצעה זו: שירושלם תחולק. ליהודים החלק המערבי עם האוניוורסיטה והרובע היהודי והר הזיתים, בשני האחרונים לא נחזיק צבא. הכביש מצפון לירושלם והכביש בדרום לבית לחם כין לאומי. נוויל מסכים לזה. נוויל מסכים למסדרון, כוכן ללכת לממשלתו להשפיע עליה שתקבל זאת.

14.1.49, יום ו', יג' שבת תש"ט.

פרופ. סוקניק מציע הרב ברלין, דר. יוסף ודר. אליאס לוועדה שתבחן הסכנות של רוזנבלים נגד פרומקין. מסרתי ההצעה לרוזנבלים - והוא מעיין בה.

- מנקס: ועד הבטחון בוצה לסיים בענין גדנ"ע ולברר שאלות שיקום החיילים.

- בהסובה לשאלותי הצהיר ריפסין בועד הבטחון שהם מתנגדים להחזרת ערבים עד שיכתה כלום עם המדינות, והוא בעד כריתת שלום עם המדינות הערביות - אם רק יוצאו אח צבאוהיהן הפורטים קהארץ.

- רוזנבלים לא מסכים לוועדה של סוקניק, מציע ניר, ברט ועוד מישהו. הצעהי לחה לי רשימה של 5-7 בח"א ורשימה כזו בירושלם לסען אבחר מהם ועדה של שלושה.

- אכן סבריק (11.1.49) שהצגתי בועדת הפיוס רוצה (1) בירושלים בינלאומית עם אבטנוסיה יהודית בעיר החדשה, (2) במידור פוליס של בעיה פליטי ערב - ישובם בארצות ערב ומיצויים מישראל, (3) סידור פוליס כללי - נוסה לסיפוח לעה"י. סבור שישראל די חזקה לעמוד בפני שכן חזק, (4) בנוגע לגבולות מוכן לקבל הסכם הקיים, אבל נוסה לסידור מיוחד בנצרת ובית לחם,
- השתתפתי עם ועד המצע בנסיון לקצר ולקצץ. אולם עלתה בידי רק הוספה אחת קטנה במתיחה, ש"הגבולות הנאותים של המדינה שרם הובטחו וירושלים לא נכללה עוד במדינה".
- בערב בא מברק מטסה דיון. הוא דיבר הבוקר עם עבדאלה. המצרים יודעים על הסידור של החלפת הסבויים שלנו ומצרים ומסכימים לו, בכל זאת הציע משה שאנו נחזיר הסבויים המצרים - למצרים. עבדאלה מסכים ורוצה לשאול את הסלך. הודיע לו על הכנתנו להיפגש עם הסלך. הדבר כנראה יצא לפועל ביוסא'.
- יגאל ואיהן ישובו מחר בשלוש אה"צ.

15.1.49, שבת, יד' טבת תש"ט.

וההפכה העוברת עלינו לא יכולה להצטמצם בשטח המדיני והצבאי בלבד. למען המלא והשלים יעודה ההיסטורית שומה עליה להתפשט על כל פילות חיינו - וקודם כל בשטח העשייה הנשקית, התיכנון טיפוח כשרנו המדעי, הטכנולוגי והחינוכי. העצמאות שאנו נלחמים עליה מכוונת לא ליהודי א"י בלבד - אלא לעם כולו, והעברה מהירה של העם והלשרתו בארץ מחייבת עירוי ומילוי כל כוחות המחשבה, היוזמה, הביצוע וההגשמה החיוצית עד שיאס העליון. המחיצה בין צרכינו האנושיים הכלליים ובין צרכינו